

Päivääkään en ole tehnyt työtä, josta en tykkää! – URAJUTTUJA osa 10

Mihin ammatillinen koulutus voi viedä ja millaisiin töihin sen kautta voi päästä? Jokaisessa jaksossa juontaja Maija Peltomäen vieraaksi saapuu yksi ammattikoulun käynyt tai sitä käyvä henkilö kertomaan oman uratarinansa. Miten haaveista tuli totta vai tuliko sittenkään? Sarja on tuotettu osana Keski-Suomen Ely-keskuksen rahoittamaa (ESR) Satauraa ammatillisesta! -hanketta.

Maijan vieraana on WinNovan lentokonetekniikasta lentokoneasentajaksi valmistunut Samir Hiltunen. Hänen urapolkunsu ilmailun parissa on omanlaisensa: työpaikka on tällä hetkellä Finnair Kitchenillä Helsinki-Vantaalla planning specialistina. Rasvan sijasta näpit ovat useimmiten tietokoneen näppäimistöllä, ja joka päivä saa olla tekemisissä erilaisten ihmisten kanssa. Samir on pikku hiljaa edennyt kuormaajasta planning specialistiksi ja toteuttanut haaveensa työstä ilmailun parissa. Kuuntele, mitä planning specialist tekee. Mitä osaamista ja ominaisuuksia työskentely lentokentällä ja ilmailualalla vaatii? Mitä Samir pitää tärkeänä lentokoneasentajaksi opiskelussa?

Äänitteen kesto: 16 min

MP: Maija Peltoniemi, juontaja

SM: Samir Hiltunen, vieras

[tunnusmusiikki alkaa soida]

MP: Hei, tervetuloa kuuntelemaan URAJUTTUJA podcastia. Minä olen Maija Peltomäki ja toimin tämän podcast-sarjan juontajana. Tämän podcastin tarkoituksena on tuoda esille monipuolisesti erilaisia uratarinoita: minne ihmiset ovat löytäneet tiensä ammatillisen koulutuksen jälkeen. Hyppää mukaan!

[tunnusmusiikki alkaa soida]

MP: Tänään meillä on vieraana Samir Hiltunen, tervetuloa.

SM: Kiitoksia.

MP: Lähdetään liikkeelle ihan sun opiskelu-urasta, eli kerro mitä olet opiskellut?

SM: Mä olen opiskellut lentokoneasentajaks itteni WinNovassa. Ja se oli vähä jännä reitti, ku pääsin sinne. Ensiks mä hain Rauman merikouluun ja pääsin sinne, ja sitte Porista Raumalle matka oli vähän pitkä ja takkuinen, ku ei oikee päässy liikkumaan sillon vielä. Ja sitte toinen, mikä oli kiinnostanut, niin toi lentokoneasentaja. Sinne pääsin sitte sisään ja vaihdoin sinne. Ja sieltä valmistuttiin, ja nyt ollaa työelämässä sitte Vantaalla.

MP: Noni. Koska sä valmistuit meiltä?

SM: 2015.

MP: Joo, elikä ei oo kauheen vanha tutkinto sitte vielä taskussa. Joo, no sitte kerro vähän työurastasi. Mennään ehkä myöhemmin sitte viel tarkemmin tohon sun nykyiseen työpaikkaan, mutta onko sul kokemusta, jos aattelee, että opintojen yhteydessä työskentelystä tai muuten. Että minkälaista työhistoriaa sulla on?

SM: No opiskeluaikaan tietysti kesätöitä tein VR Transpointilla ja sitte Porin kaupungilla. Ja sit koulusta kun pääsin, niin sitte haettiin Helsinki-Vantaalle, ja sinne päästiin töihin ja sennimiseen firmaan ku LSG Kaiser Finland. Olin kesän siellä, ja sieltä sitten menin Airprolle. He koulutti mua vähän lisää ja sitte palasin takas LSG:lle, ja toi sitte sieltä Finnairille. Ja sillä reitillä ollaan edelleen tänä päivänä.

MP: Joo, oot kyllä ollu itse aktiivinen, mitä kuulostelee, että koko aika ollut jotain meneillään.

SM: Joo, sanotaanko tällain, että en oo päivääkään tehny työtä, mist en ois tykännyt.

MP: Aika ihanteellinen tilanne.

SM: Se on, se on ollut iha positiivinen kokemus kyllä.

MP: Joo.

SM: Tietysti välil töissä tulee päiviä, mikkä on vähän synkempiä. Mutta pääsääntöisesti työ on mukavaa, mitä saa tehdä.

MP: Joo, joo. No mitä ajattelisit, että jos pitäs mieltii, et miten sinusta tuli sinä. Eli mikä niin ku, ohjas sut tälle tielle?

SM: Em mä tie, ehkä tota haaveet ilmailun parissa. On pienest asti halunnut tehdä töitä ilmailun parissa. Miksei lentäjä, se on sit vähä jäänyt taakse. Mutta sitte käytiin toi lentokoneasentajakoulu, ja sit ei kuitenkaan toi ruuvien vääntäminen niin paljoo kiinnostanu, et halus sit siistin sisätyön jollain tasolla. Ja sitte vähä puolvahingossaki hain (työtä Vantaalta). Ja sit kysymykset oli ensimmäisenä, ku mä menin haastatteluun, että millais tää Vantaalle muutto? No, ei se oo este, jos töihin pääsee, ni paikka tääkin on, missä voi asua.

MP: Joo.

SM: Se on ehkä ohjannu mua tonne. Mukava työnantaja, mukava työyhteisö, mihi sieltä lähtis pois.

MP: Kiva kuulla. No, kerroitkin oikeestaan vähän, mitä olin kysyys seuraavaks. Miten päädyit nykyiseen työhösi? Eli sä sitä vähä avasitki jo sitä polkuu, että olet ollut vähä eri paikoissa, ja sitten, sitten tota noin lopulta sin Finnairille.

SM: Joo, se o aika liki se polku, mitä mä avasinkin, ja sillä ollaan edetty.

MP: Joo.

SM: Sanotaanko tällain kuormaajasta planning specialistin paikkaan, ni pikkuhiljaa eteenpäin vuosien varrella, ja töitä on saanut tehdä.

MP: Joo. Ja sä kerroitki tossa, et sä oot opiskelujen ohella, oot tehny kesätöitä ja sit on ollu tietenki koulun työssäoppimiset ja tämmöset. Kun täs aatteli, et miten päädyit koulust töihin. Mutta se on ollu oikeestaan koko aika sulle, et on ollu kouluu ja työtä, ja sit ku sä oot menny töihin, ni sä oot taas vähän kouluttautunut lisää, eikö?

SM: Joo, kouluttautunut lisää siinä mielessä, et sillo ku mä olin Airprolla, ni he koulutti mulle, koulutuksia siinä maahuolintaan liittyen ja anto myös sen mahdollisuuden. Ja tuli tietotaito taas toisesta puolesta, mitä ei välttämäti muute tietäs.

MP: Joo. Aika hieno mahdollisuus, et työnantaja kouluttaa lisää ja on niin ku mahdollisuus laajentaa sitä omaa osaamistaan.

SM: On, se on ihan hieno, nyt vähän vähemmälle jäänyt. Mut kyl taitaa sit, tekis mieli lähtee ammattikorkeeseen opiskelee viel jotain, se on vähän viel kysymysmerkillä, et mitä.

MP: Joo. No millaisia eväitä ammatillinen koulutus sun mielestäs antoi työelämään?

SM: No, lähinnä sen, että huomaa hyvinkin äkkii, että koulutuksesta oli hyötyä, kun meni lentokentälle töihin. Millain siel liikkuu, millain siel koneiden kans on tekemisissä. Anto valmiuksia ja ennakkotietoo, millain voi toimia maahuolintayrityksissä tai ylipäättään kentällä liikkuen. Niin ku esim. lentokoneasentajasta Finnairin cateringiin töihin, ni se on ehkä vähän omalaatuinen polku, mutta ei mahdoton. Eli esimerkiks meil on Finnair kitchenillä, meil on kokkeja, kylmäkköjä, logistiikkapuolen kavereita, kuormaajia. Sit on IT-puolen kavereita ja niin päin pois. Samalla lailla tekniikasta löytyy logistiikan kavereita ynnä muuta, että kyl toi niin ku anto valmiuden siihen. Eritoten siihen, et se ei oo pelkästään sitä, et sä tiät milleen ruuvia väännetään koneessa. Saat WinNovan lentokonepuolelta koulutusta siihen, millain koneen lähellä toimitaan, millain toimitaan liikkuvien koneiden läheisyydessä, et niin ku semmosen peruspohjan toimia lentokentällä asematason puolella.

MP: Et aika monipuolisesta kokonaisuudesta on kyse, että ei oo tosiaan vaan niin ku se, että väännetään sitä ruuvia.

SM: Joo, se on ihan totta.

MP: Joo.

SM: Monta tuttua, ketä meidänki luokalt on valmistunut, ni moni on menny autopuolelle tai on menny jonneki muualle, että seki on mahdollista tietysti. Ja yks mikä on tietysti, jatko-opintoihin antaa hyvän pohjan. Että joskus kattelin aikani kuluksi, et Euroopassa tää koulu ois ammattikorkeepohjanen koulu. Et Suomes meil on tää kuitenkin ammattikoulupohjanen ainoastaan, että se on kans ihan mielenkiintonen aspekti.

MP: Joo, tosi mielenkiintonen. No kerro sitten vähän nykyisestä työstäsi.

SM: Tosiaan mä oon Finnair Kitchenillä planning specialistina, elikä ehkä suomemmin sanottuna operatiivisessa työssä. Vastaa meidän asiakasmäärien päivityksestä niin ku kuluvaan ja seuraavaan päivään. Sitten, että meidän lennot, mitä meidän järjestelmissä on tuotannonhallinnassa, niin se vastaa sitten sitä, mitä me oikeesti lennetään. Ja sit tuotannon koordinointia kuuluu siihen jonkun verran. Sitte me välillä, joutuu ulkoasemien kansa tekemisiin, vastaa kysymyksiin. Sitte mä oon tossa sijaistanut sillon tällön meidän process supervisoreita, elikä mikkä vastaa meidän kuormaustoiminnasta ja kaikesta tämmösestä niin ku viime hetken tilanteista kentällä, mitä meidän kuormausrühmä koneisiin toimittaa, puutteita, viime hetken upgradeja. Eli jos turistiluokan matkustaja haluuki bisnesluokan paikan, et hänelle saadaan kaikki, mitä hän sinne tarvii, niin lisää koneelle. Niin kaikkee tämmöstä.

MP: Eli aika monipuolinen työnkuva, ainaki kuulostaa näin, ku kuuntelen sua.

SM: On, ja mä oon eritoten innoissani, että työnantajani on antanu mahdollisuuden lähteä projekteihin mukaan. Elikä kaikki, kaikkea mitä yritykset kehittää ni on päässyt niihin vaikuttamaan ja mukaan myöskin täs vuosien varrella.

MP: No mitä sanoisit, et mikä on ihan niin ku sitä parasta siinä omassa työssä?

SM: Ehkä se, että näkee työpöjäljen. Ja sit joskus, ku kuulee, et asiakkailt on tullu positiivista palautetta, ku on jollain tavalla onnistunut heidän päivänsä saamaan nappiin. Ja tietysti se, et saadaan päivä pulkkaan, ni se on niin ku positiivista, ilman minkäänköisiä viiveminuutteja meidän osalta, ni se on ihan mukavaa.

MP: Joo. No mitä sanoisit, et minkälaista osaamista työsi vaatii?

SM: No tietysti tietokoneitten kans täytyy tulla toimeen. Mutta sit taas toiki on semmone työ, mihin ei oikeen ennakkoon voi oppia, et työ opettaa tekijäänsä. Sen takia siihen onkin ollu helppo siirtyä eteenpäin. Ja moni työ lentokentällä on semmone, että enemmän työ opettaa kuin se koulu. Koulu antaa pohjan, mutta et sä opi mitään järjestelmiä koulun penkillä, koska ne on firma- tai yrityskohtaisia.

MP: No mitä sä sanoisit, että minkälainen tyyppi pärjää sun työssä, jos pitäisi profiloida jonkinlainen henkilö?

SM: Semmonen kenel on paineensietokykyä jonkin verran. Ei niin ko, millai ton vääntäs hienosti?

MP: Ei stressaannu kauheesti.

SM: Ei stressaannu pienestä ja uskaltaa niin ku tehdä, sanoa mielipiteensä ja pärjää tietokoneitten kanssa jollain tasolla. Ni se on niin ko sanotaan, et Office-taidot jollain tasolla hallussa, ni varmasti pärjää eteenpäinkin. Englannilla, englantia täytyy vähän ymmärtää.

MP: Joo, aika itsenäiseltä kuulostaa tuo työ ja just siltä, et täytyy pystyy tekemään niin ku päätöksiä, nopeestikki reagoimaa.

SM: Joo, tietyis tilanteis kyllä. Tietysti esimiehen tuki on aina, ja meil on paljon taustatiimejä, keneltä saa tukea ja muuta. Mut välil tulee tilanteita, ettet saa keneltäkää mitään, et saa kysytty keltää, viikonloppuna vaikka. Se on sitte päätettävä itte, mite täs edetään. Yhteistyö tietysti muitten osastojen kanssa.

MP: Joo. Kuulostaa kyllä tosi mielenkiintoselta ja monipuoliselta työkentältä.

SM: Joo, sitä se on. Ja saa olla tekemisissä erilaisten ihmisten kanssa, vaikka et nääkkää heitä, mut puhelimesta tai sähköpostilla.

MP: Totta, joo. Nyt tota siirrytään tämmösi nopeisii niin sanottuihin sekuntikysymyksiin. Elikkä vastaat, mitä sulle tulee ensimmäiseksi mieleen. Ootko valmis?

SM: Joo.

MP: Joo. Eli lapsuuden haaveammatti?

SM: Kyl se, se lentäjän ammatti se oli.

MP: Joo.

SM: Kautta joku vahtiperämies laivalle tai vastaavaa.

MP: Noni, vähä oot sitte päässy sinne päin. Juurikin, minne oot aatellut, että lentokoneiden kanssa, ja lentämisen maailma.

SM: Joo, ilmailun kanssa päässy tekemisiin kyllä.

MP: Joo, hieno juttu. No missä olet erityisen hyvä?

SM: Kai se toi laskettelu ja purjehdus on, jos vapaalta täytyy joku valita.

MP: No, missä olisi kehitettävää?

SM: Kai se joku työpöydän siisteys tai tämmönen yleinen epäsiisteys on. Et koittaa, et kaikki olis järjestyksessä. Ni siitä (epäsiisteystestä) ko pääsis vähä eroon, ni helpottas huomattavasti.

MP: No, mikä on sun intohimo?

SM: Kai se on kotona sohvalla tai veneessä sohvalla maaten, lukien jotain lehteä tai kirjaa puhelimesta.

MP: Joo. No mistä turhaudut?

SM: Siitä, et asiat ei oo järjestyksessä. Et koittaa, et kaikki on pöydällä siististi ja sikku ne ei oookkaa, ni jossai kohtaa pakko alkaa siivoamaan.

MP: Joo. No mikä saa sut nauramaan?

SM: Hyvät vitsit ja hauskat tilanteet.

MP: No mikä on sun salainen pahe?

SM: Kai se toi liika ulkomailla reissaaminen on, että vois koti-Suomessakin enemmän matkustella.

MP: Joo. No, mikä on sun lempipaikka?

SM: Kanariansaaret. Siellä vuoristossa pyöriminen autolla.

MP: Joo. No sitte tähä loppuun vielä, niin haluaisin kysyä sulta, että mikä olisi neuvosi ammattikoulussa olevalle itsellesi? Jos aattelet, et ku sä oot opiskellut, ni mitä näin jälkikäteen itsellesi sanoisit?

SM: No tietysti se, et englannin kieli on, sitä ei turhaa koulussa toivotettu, että englanti on se ilmailun kieli. Ja sen oon vähän kantapäähän kautta saanut oppia, oppii. Ja sit toinen, että jos tulevaisuudessa joku ilmailualalle haaveilee tai muuhunki, ni nuhteetonta taustaa edellytetään kaikilta. Että oon nähny tapauksia, että ei oo päässy, päässykkään töihin, että jotain on ollut nuorempana tehty. Ja poliisi on sanonu meille, et ei oo turvallinen kaveri töihin.

MP: Tausta vaikuttaa, kannattaa miettii. No vielä kysynkin tähän, et mitä neuvoisit ammattikoulua nyt käyville opiskelijoille? Tää varmaan on ainakin toinen, se mitä just sanoitkin tästä nuhteettomasta taustasta. Onko jotain muuta?

SM: Se on yks. Että tietysti nuoret tököille, ni se ei oo kiellettyä, mut ei mitään semmosta, et jäis poliisin suuriin rekistereihin merkintää. Ja tietysti toine, et koittaa hoitaa tentit ja kaikki kunnolla, ni kyl se helpottaa.

MP: Joo. Kiitos haastattelusta.

SM: Kiitoksia.

Tämä podcast-jakso on tuotettu osana Keski-Suomen Ely-keskuksen rahoittamaa ESR-hanketta Satauraa ammatillisesta!. Hanke kehittää koulutuksesta työelämään ja työelämästä koulutukseen siirtymistä tukevia jatkuvan oppimisen menetelmiä ja palveluita. Hanke monipuolistaa koulutuksen ja työelämän vuorovaikutusta sekä yhteistyötä. Hanketta koordinoi Winnova, osatoteuttajia ovat Kankaanpään opisto ja Sataedu.

[Tunnusmusiikki alkaa soida]